

KAPİTALİZM VE AKP REFAH SAĞLAYABİLİR Mİ?

Aydınlık Gazetesi, 2 Şubat 2013

Yıldırım Koç

İnsanların büyük bölümünün öncelikli sorunu, “geçim”dir.

“Geçimini doğrultmak”, geçinmek için yeterli parayı kazanabilmektir.

“Geçim derdi”, “geçim dünyası”, “geçim kapısı”, “geçim sıkıntısı”, “geçim yolu”, “geçim zorluğu” her gün kullanılan sözcüklerdir.

Eskiden “geçim” için “maişet” denirdi. “Maişet derdi” çok sık kullanılırdı. “Medarımaişet”, geçim sağlayan iş anlamına gelirdi. “Medarımaişet motoru” ise günlük geçim için kazanılan paraydı.

Bizde “ekmek” sözcüğünün de “geçim” anlamı vardır.

Ekmeğini kazanmak, ekmeğin aslanın ağzında, ekmeğinden etmek, ekmeğinden olmak, ekmeğine göz koymak, ekmeğini taştan çıkarmak, ekmeğini eline almak, ekmeğini yemek, birinin ekmeğiyle oynamak, ekmeğin kapısı, ekmeğin kavgası, ekmeğin kaygısı, ekmeğin parası sözcükleri hayatımızın ayrılmaz parçalarıdır; çünkü zenginler dışında geniş emekçi sınıf ve tabakaların hayatının en önemli sorunu, geçim sağlamaktır, geçinebilmektir.

Sendikacılık geçim kaygısından doğar.

Peki, kapitalizm, işçi sınıfı için uygun bir geçim sağlayabilir mi?

Peki, AKP, işçimize, memurumuza, esnaf sanatkarımıza, kendi arazisinde üretim yapan köylümüze uygun bir geçim sağlayabilir mi?

Son aylarda çeşitli yörelerde katıldığım toplantılarda hep bir yanılsama görüyorum. İnsanlar, genel olarak kapitalizmin ve özel olarak da AKP'nin insanların yaşam düzeylerinde bir gelişme sağlayabileceğini; insanların da bu nedenle kapitalizmi ve AKP'yi benimseyebileceğini düşünmüyor.

Kapitalizm sömürüye, baskıya ve eşitsizliğe dayalı acımasız bir iktisadi/toplumsal/siyasal sistemdir. Ancak insanların yaşam düzeylerinde bir gelişme de sağladı.

Kapitalizm üretici güçleri geliştirdi; insanların yaşam düzeyini yükseltti.

Ancak kapitalizm doğası gereği ekonomik krizlerle ve savaşlarla birlikte ilerler. Her ekonomik kriz ve her savaş, kapitalizmin sağladığı olanakların daralmasına, insanların yaşam standartlarında önemli gerilemelere yol açar.

Kapitalizmin insanlara sürekli refah sağlayacağı iddiası da, kapitalizmin sürekli yoksulluk ürettiği iddiası da geçerli değildir. Gerek ekonominin devresel hareketinin krizleri, gerek küresel krizler ve gerek de başka ülkelerinin sömürsünün yarattığı krizler, yaşam düzeylerini geriletir ve (başka bazı koşulların da yerine gelmesiyle) toplumsal tepkileri kitleleştirir.

AKP de Türkiye’de insanların yaşam standartlarını yükseltti. Gerçekleri görmek gerek. İnsanlar, gerçek gelirlerindeki artış sayesinde değil, **borçlanarak** ev ve araba sahibi oldu; evindeki mobilyayı, cebindeki telefonu değiştirdi. Türkiye tarihinde geçmişte yaşamadığımız bir olgu, “borçlanmaya dayalı sahte cennet” yaşandı.

AKP'nin insanların yaşam standardını yükseltmediği iddiası da yanlıştır; AKP'nin insanların yaşam standardını sürekli yükseltebileceği iddiası da.

İnsanların derdi “geçim”dir; “maişet”tir, “ekmek”tir.

Geçmişte insanlar parasız kaldıklarında veya kazandıkları para bazı malları almaya yetmediğinde, yakın akrabalarından ve arkadaşlarından borç alırdı.

Enflasyonun yükseldiği dönemlerde borç almak da zorlaştı. Hatta insanlar birbirine döviz olarak borç vermeye başladı.

AKP sayesinde birisinden utana sıklıkla borç isteme dönemi sona erdi.

Artık borç veren bankalar güler yüzlü; güvercin gibi.

Ancak borcun geri ödenmesi zamanı geldiğinde de atmaca veya şahin kesiliyorlar.

Sahte cennet çöktü.

Şimdi şahinlerin zamanı. Ekmek arslanın midesine doğru ilerliyor. Ekmek, geçim ve maişet konusunda bu kadar çok sözcük ve deyim üretenler, ekmeğine sahip çıkacaklardır.